

ஆத்ம ஜோதி

ஆத்ம ஜோதி நினையம், நாவல்பிடிடி, இலங்கை.

ஓர் ஆதமீக மாத வெளியீடு

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்

எல்லா உடலும் இறைவன் ஆஸயமே.

- சுத்தானந்தர்

ஷாதி 20 | கிலக புரட்டாதி மீ 1 ஏ [17-9-68] | கடர் 11

பொருள்டக்கம்

கள்ளுண்ணும் மாந்தர் கருத்தறியார்	291
மதுபானம் விளைக்கும் மகா நாகம்	292
பெருங் குடி மக் கள்	293
அபரோகஷானுபூதி	297
சீவ - சீவ ரகசியம்	299
கச்சியப்பர் கண்ட காட்சி - 11	310
பிலாய் மீண்டோம்	313
ஆபிரிக்காவில் ஸ்ரீ சத்தீய சாபி பாபா	318
அரனுவ் ஆகாத்து அடியவரால் ஆகும்	321

ஆதமஜோதி சந்தா விபரம்

ஆயுங் சந்தா 100-00

வருட சந்தா 3-00

தனிப்பிற்றி சதம் 30

கெளரவ ஆசிரியர் திரு. க. இராமச்சந்திரா
பதிப்பாசிரியர் திரு. நா. முத்தையா

ஆதமஜோதி நிலையம்,
நாவலப்பிட்டி. போன்: 353

கள்ளுண்ணும் மாந்தர் கருத்தறியார்

உள்ளுண்ணமே ஓரார் உணர்ர் பகபாசம்
வள்ளன்னம் நாதன் அருளினின் வாழ்வுரு
தெள்ளுண்ணமே ஞானச் சிவயோகஞ் சேவுரு
கள்ளுண்ணும் மாந்தர் கருத்தறியாரே.

- திருமூலர்.

கள்ளுண்பவர்கள் பெரியோரின் கருத்தையும் அறியார்;
இறைவனுடைய கருத்தையும் அறியார்; இறைவனருள்
வழிப்பட்டாரது கருத்தையும் அறியார்; தமது கருத்தை
யும் அறியார். காரணம் அவர்களது அறிவைக் கள்ளு
கொலை செய்து விட்டது. உடலுக்கு உயிர் எப்படியோ
உயிருக்குப் பரமாத்மா அப்படியே. இதனையே பெரியோர்
உள்ளுண்ணமே என்று குறிப்பார். மது மயக்கத்தினால் கய
அறிவு கொல்லப்படும் போது அறிவுக்கு அறிவாய் இருக்கும் பொழுதை உணர்வது எப்படி? இறைவனை உணராதவர் ஆண்மாவை உணர்மாட்டார். இரண்டையும் உணராதவர் பாசத்தையும் உணர்மாட்டார். தம்மை ஆண்மா என்று உணராதவர் உடற்சிறையினின்று விடுபடுவதையோ இறைவனை அடைவதையோ அறியார். வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈபவன் இறைவன். அவனே முழு முதல்வன். அவன் ஒருவனே குறைவிலா நிறைவானவன். அவன்களை அவன்தாள் வணங்க வேண்டும் என்பதைக் கள்ளினால் அறிவு மயங்கப் பெற்றார் உணரார். தெளிந்த உண்மையாகிய திருவடி உணர்வே சிவஞானம் எனப்படும். அச் சிவஞானத்தால் எய்தப் பெறுவது சிவயோகம். சிவயோகம் என்பது சிவ இனக்கமாகும். என்னல், இருத்தல், இயைதல், இயங்கல் நான்கும் முறையே உருவ தரி சன யோகபோகம் என்பர். இத்தகைய சிவயோகத்தைச் சேர்மாட்டாதவர் யார் என்றால் அழிக் கள்ளுண்ணும் மாந்தர் என்க. இம் மாந்தர் சிவபெருமான் தங்களுக்குப் பிறப்பினைத் தந்தருளிய திருவுள்ளாக் குறிப்பினையும் உணராதவராவர்.

மதுபானம் விளைக்கும் மகா நாசம்

கள், சாராயமும் கஞ்சாவும் அவற்றின் பித்தம் பிடித் தவர்களையும் அவற்றை விற்பவர்களையும் அதல பாதாளத் தில் ஆழ்த்தி விடுகின்றன. குடிகாரனுக்குத் தன் மனைவிக் குந் தாய்க்கும் தங்கைக்கும் வித்தியாசந் தெரியாது போய் விடவும். அவன் நிதானம் இருக்கையில் செய்யக் கூசம் பாபங்களையும் செய்கிறான். தொழிலாளருடன் தொடர் புள்ளவர்களுக்கு அவர்கள் கள்ளரக்கன் கையில் கிக்கிவிட்டால் எவ்வளவு மேசமாய் ஆகிவிடுகிறார்கள் என்பது தெரியும். தொழிலாளர்கள் அப்படி, மேல் வகுப்பார் சரியாகவே நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதுமல்ல. கப்பலின் தளபதி ஒருவன் குடிபோதையில் இருந்தபோது தான் யார் எங்கே இருக்கிறோம் என்பதையே மறந்து போய் விசித்திரமாய் நடந்து கொண்டது எனக்குத் தெரியும். அப்போது கப்பலின் பொறுப்பை அங்கே அவன் கீழிருந்த முதல் அதி காரியிடம் ஒப்புவிக்க வேண்டியதாயிற்று. பெரிய பாரிஸ் டர்களும் ஏகமாய்க் குடித்து விட்டுப் பன்றிபோல் சாக்கடையில் கிடந்து புரண்டிருக்கிறார்கள்.

கஞ்சாவும் கள், சாராபமும் சைத்தானின் இரு கைகள் சைத்தான் தன்னிடம் சிக்கியவர்களை அவற்றைக் கொண்டு தாக்கி மெய்மறக்கச் செய்து பித்தர்போல் நடக்கச் செய்கிறது.

மலேரியா முதலிய நோய்களை விட கள், சாராயத்து மூலம் கஞ்சாவினாலும் விளையுந் தீழைகள் துன்பம் மிகவும் அதிகம். ஏனெனில் அந்த விஷக் காய்ச்சல் உடலை மட்டும் பாதிக்க, கள், சாராயமும் கஞ்சாவும் உடலோடு ஆன மாவையும் கெடுத்து விடுகின்றன.

பெருங் குடி மக்கள்

(ஆசிரியர்)

பரம்பரையாக ஒழுக்கத்தைப் பேணிவந்த குடும்பத்தி னரைப் பெருங்குடிப் பிறந்தார் என்றும் பெருங்குடி மக்கள் என்றும் போற்றினர் சான்றேர். நல்லவர்களை நல்ல வர்களாக வாழச் சாத்தான் விடமாட்டான் என்று சமயங்கள் கூறுகின்றன. சாத்தானின் குழ்ச்சியினால் பெருங்குடி மக்கள், பெருங் குடிமக்களாய் மாறிவிட்டனர்.

‘குடியாத வீடு விடியாது’ என்று சொல்லும் அளவிற்கு எமது தேசத்தில் மது அரக்கன் புகுந்து விட்டான். பெளத்தம், இந்து, கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் ஆகிய நான்கு மதங்களுக்கும் உறைவிடமானது நமது பூர்வங்கா. சிவனடிபாதமும், கதிர்காமமும், மடுமாதாத் திருப்பதியும் சமரசத்தை மக்கள் உள்ளத்தில் பதிக்கும் தலங்களாக மாறிவிட்டன. நான்கு சமயங்களும் மதுவை ஒழிக்க வேண்டுமென்று ஆணித்தரமாகச் போதிக்கின்றன. சமய போதனைகள் புத்தகத்திலும் பேச்சிலும் மாத்திரம் உள்ளன. நான்தோறும் மக்கள் மது அரக்கனுக்கு அடிமையாகிக் கொண்டு வருவதைக் காணுந் தோறும் எந்த அறிவுள்ள மனிதனும் மனம் கலங்காமல் இருக்க முடியாது.

பாடத்தவர்கள், பெரும் பதவிகளில் வகிப்போர், பட்டம் பெற்றேர் தமக்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக நடக்க வேண்டியவர்கள். பெரியவர்கள் சிறியவர்களின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்காக சில பழக்கங்களைத் தியாகஞ் செய்ய வேண்டியவர்கள். பெரியவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்களைப் பார்த்து அவர்களுக்குக் கீழே உள்ளவர்கள் கெட்டுப் போவதை நான்தோறும் பார்க்கின்றேம்.

அப்பா குடித்த சாராயத்தை மகன் ருசி பார்க்கின்றன. அப்பா புகைத்த சிகரெட்டிற்கு மகன் நெருப்பு

முட்டி வைக்கின்றார்கள். அப்பாவும் மகனும் ஒரு பக்கெற்றில் சிகிரைத் பரிமாறிக் கொள்ளுகின்றனர். அப்பா, அம்மா, குழந்தைகள் எல்லோருமே ஒரு போத்தல் சாராயத்தில் பங்கு போடுகின்றனர்.

இவற்றினால் பெரியோருக்குச் செய்யும் மரியாதை சமூகத்தை விட்டுச் சென்று விட்டது. பஸ்ஸிலும் புகையிரத்திலும் சினிமாக் கொட்டகைகளிலும் புகைத்துப் புகைத்து எதிரே உள்ள அப்பாவிப் பிரயாணிகளின் மூக்கில் ஊதி அவர்களைத் திக்குமுக்காட்சி செய்கின்றார்கள். பிரயாணம் செய்து விட்டு உடையைக் கழற்றினால் ஒரே புகை நாற்றம். புகையினால் சுத்தமான காற்றைக் கெடுப்பவர்கள் தமிழை நாகரிகமுள்ளவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகின்றார்களே! இதுதான் மிக வேடிக்கையானது. புகையிரத்தில் பிரயாணம் செய்யும்போது மதுவினால் மனிதன் மிருகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

மனிதப் பிறப்பினால் தேவ நிலைக்கு உயர வேண்டிய மனிதன், மதுவினால் மிருக நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. ஒரு சிலர் திடீரெனப் பணக்காரர்களாகி விடுகின்றார்கள். பணத்தை எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஆங்கிலேயர் தம் நாட்டிற்கு ஏற்ற வகையில் சில பழக்கங்களை இங்கும் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். அவர்களுடைய எத்தனையோ நல்ல பழக்கங்களைத் தவற விடுத்து வேண்டாத பழக்கங்களுக்கு அடிமையாகிச் சமூகத்தைக் கெடுத்து வருகிறார்கள் நம் நாட்டுப் பெருங்குடிமக்கள்.

நேரத்திற்குக் கருமம் ஆற்றுதல், கமத்தொழிலுக்கு முதலிடம் கொடுத்தல் போன்ற நல்ல செயல்களை விடுத்து மக்கள் சமூதாயத்தைக் கீழ் நிலைக்குத் தள்ளும் பழக்கங்களைப் பழகி இப்பொழுது அவற்றை விட முடியாது. தத்தளிக்கின்றார்கள். நாடு நன்கு வாழ வேண்டுமானால் உணவுற்பத்தியிலும் பார்க்க விரைந்து செய்ய வேண்டியது மதுவிலக்காகும். மதுவினால் மக்கள் சக்தி வீரைக்கப்படுகின்றன.

நது. மனிதத் தன்மையைக் கொலை செய்து மிருகத் தன் மையை வளர்க்கின்றது.

அரசாங்கத்தினர் பிரச்சார மூலம் மக்கள் உள்ளத்திலே பதியச் செய்து படிப்படியாக மதுவிலக்கைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றார்கள். குடிகாரனுக்கு உபதேசம் செய்வது கிணற்றுள் விழுந்த பொருளைத் தீப்பந்தம் கொண்டு தேடுவதற்குச் சமம் என வள்ளுவர் கூறுகின்றார். முதலில் சட்டத்தினால் மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்து அதைத் தொடர்ந்து பிரச்சாரம் செய்தால் அது பெரும் பயனைக் கொடுக்கும். தென்னிந்தியா மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்து அதில் வெற்றியும் கண்டுள்ளது. அதே போல அரசாங்கம் தனது குடிஜூனங்களில் அன்புள்ளதாயிருந்தால் உடனடியாக மதுவிலக்கைக் கொண்டுவந்து மாக்கள் நிலையிலிருக்கும் குடிமக்களை மக்கள் நிலைக்கு உயர்த்த வேண்டும்.

காந்தி யுகத்தில் வாழ்வதாகப் பெருமையுடன் கூறிக் கொள்ளுகின்றோம். கதர் கட்டிக் கொண்டு கள்ளுக்கடைக்குச் செல்லுகின்றோம். அரசாங்கம் வருவாய் ஒன்றையே எதிர்பார்த்து மதுவிலக்குக் கொண்டு வருவதைப் பின் போட்டுக் கொண்டு வருகின்றது. வேறு எத்தனையோ நல்ல வழிகள் மூலம் வருமானத்தைக் கூட்டலாம். மது அமுலில் இருக்கும்வரை குற்றங்கள் மலிந்து கொண்டே இருக்கும் என்பதை அரசாங்கம் உணரவில்லை.

மது இருக்கும் வரை மக்கள் குடித்துக் கொண்டே இருப்பார்கள். மது விலக்கு வந்து விட்டால் முதலில் பசிரங்கமாகக் குடிப்பது நின்று விடும். இரகசியமாக மது தயாரித்துக் குடிப்பது நின்று விடும். இரகசியமாக மது தயாரித்துக் குடித்தாலும் சட்டமூலம் அதனை இல்லாது செய்து விடலாம். மது இருக்கும்வரை குற்றங்கள் மலிந்து கொண்டே இருக்கும். குற்றங்கள் மலிய பொலிசாருக்கும் கோர்ட்டுக்கும் செலவு கூடிக் கொண்டே இருக்கும்.

இரு பக்கத்திலே புதிய கோயில்களும் பழைய கோயில் களுக்குப் புனருத்தாரணமும் நடந்து கொண்டிருக்க எதிர்ப் பக்கத்திலே சாராயத் தவறைகளும் கள்ளுக் கொட்டில் களும் கூடிக் கொண்டு வருகின்றன. புதிய கோயில் ஒன்று இரு ஊரில் கட்டுவதாலும் அரசாங்கத்திடம் உத்தரவு பெறு வதற்கு ஆண்டுக் கணக்கில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. தவறைகள் திறப்பதாலும் மூன்று நாளிலே திறந்து விட வாம்.

இப்படி எல்லாம் கூறுவதற்குக் காரணம் ஒன்றுண்டு. இன்றைய மக்கள் சமுதாயம் மதுவின் கொடுமையினால் சீழிந்து வருகின்றது. கோட்டுவரர்களாக வாழ்ந்துவந்த பெருங்குடும்பங்கள் இரகசியக் குடியினால் ஒட்டாண்டியானதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கின்றோம். நாட்டு நன்மையில் அக்கறையுள்ள எந்த மனிதனும் உடனடியாக மது விலக்கை அழுல் நடத்த வேண்டுமென்றே விரும்புவான். கண் கெட்ட பின் சித்திரம் வாங்கி என்ன பயன்? அதேபோல மக்கள் எல்லாரும் மாக்களாக மாறியபின் பொருளாதாரம் வளர்ந்து என்ன பிரயோசனம்?

தேசபக்தி உள்ள எந்தப் பிரஜையும் தன்னுட்டுப் பிரஜை மதுவினால் அழிந்து போவதை விரும்பமாட்டான். ஆகவே தேசபக்தி உள்ளவர்கள், நாட்டு நலனில் அக்கறை உள்ளவர்கள், சமய ஒழுக்கம் நிலைபெற வேண்டும் என்று நினைப்பவர்கள், சமுதாயம் வளர்ச்சியற வேண்டும் என்று நினைப்பவர்கள், குழந்தைசளில் அக்கறை உள்ளவர்கள், பொருளாதாரம் செழித்து மேலோங்க வேண்டும் என்று விரும்புவர்கள், தம் கட்சியே அடுத்த முறை அதிகாரத் திற்கு வரவேண்டுமென்று விரும்பும் அரசியல்வாதிகள், இன்று பாராளுமன்றத்தில் இருக்கும் மக்களின் பிரதிநிதிகள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து ஏகோபித்த மனதோடு ஒரே குரலில் மதுவிலக்கு உடனடியாகக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்று கூறுவேண்டும். உடனடியாகவே அதற்கான முயற்சிகளில் இறங்கி நாட்டுக்கு நன்மைதேட வருமாறு இத் தேசத்துப் பெருமக்கள் யாவரையும் அழைக்கின்றோம்.

சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் அருளிச் செய்த அபரோகநானுபூதி

(தன்னை அறிதல்)

- 121 சித்தத்தைப் பரிபூரண சைதானியத்தில் மூழ்க வைத்
துத் தன்னையே எல்லாவற்றிலும் கண்டிருத்தலே விடு
தலை நாடிச் சாதனை செய்யும் மெய்யடியார்கள் அநூட்
டிக்கும் பிரத்தியாகாரம் ஆகும். (மனவடக்கம்)
- 122 பார்ப்பதெல்லாம் சிவமாகப் (பிரமமாக) பார்த்தலும்
அப் பார்வையும் ஆற்றெழுமுக்குப் போன்று தொடர்
புள்ளதுமாக இருத்தலே தூய தாரணை எனப்படும்.
- 123 'அகம் பிரமாஸ்மி' சீவன் சிவனேயென்னும் சிந்தனை
யில் சதா திளைத்தும் எதனையும் சாராது சுட்டிறந்
திருத்தலே தியானமாகும். இதுவே பேரின்பத்தை
விளைவிக்கும்.
- 124 எண்ணங்க ளொதுவு மற்று அது நானென்று மகலாத்
தியானத்தால் அதுவேயாய் பிரமமஸய் நிலைத்திருத்தலே
சமாதியெனப்படும். இதுவே பூரண அறிவாகும்.
- 125 இந்தத் தியானத்தையே ஒரு சாதகன் பத்திரமாகச்
சாதிக்க வேண்டும். இது அவனது இயல்பான இன்ப
நிலையை அளிக்கும். வேண்டும் போதெல்லாம் அந்த
நிலையை அடையக் கூடிய ஆற்றலை எய்தும் வரை இச்
சாதனை சாதிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.
- 126 அப்பொழுதே அவன் யோக சிரேட்டஞைய் விரதம்
சாதனை யாவும் மாண்ட மனத்தனாகி விடுகிறுன். சங்
கற்பங்க ளொதுவுமற்ற இந்த நிலை மனத்துக்கும் வாக்
குக்கும் எட்டாத வொன்றாகும்.

- 127-128 சமாதி சாதனையாகும் போது விசாரக் குறைவு,
சோம்பல், புலனின்ப நாட்டம், தூக்கம், மந்தம், மன
மாறுபாடு, எய்திய வல்லமையளவில் திருப்தியுறல்,
புலன்களின் முரண்பாட்டினால் எதனையும் செய்யாது

சம்மா இருளில் முழகியிருத்தல் ஆதியாம் தவிர்ப்பதற் கரிய என்னற்ற தடைகள் தோன்றுவது இயல்பு. பிரம்ம ஞானத்தை விழைபவன் மெல்ல மெல்லமாகப் (படிப்படியாக) அவைகளைக் களாந்து விடவேண்டும்.

129 மளிதன் எதனைப்பற்றி நினைக்கின்றானே அவன் கால கதியில் அதுவாகி விடுகிறுன். ஒரு பொருளைப் பற்றி நினைக்கும் போது அதுவாகவும், எதனையும் பற்றி நினைக்காத போது சூனியமாகவும் ஆகுதல் இயல்பு. பிரம்ம நினைப்பினாலேயே ஒருவன் பூரணமாகிறுன். ஆகவே பூரணத்தை யடைவதற்காக ஒருவன் சதா பிரம்ம நாட்டமுடையோன்றுக்க.

130 இந்த மேலான தோய் பிரம்ம நாட்டத்தைக் கருத்திற் கொள்ளாதார் வாழ்வு விழலாகும். அவர்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் வேறுபாடேதுமில்லை.

131 பிரம்ம பாவணையால் அறிவு முதிர்ச்சியடைந்து பிரம்ம மாகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள். அவர்கள் சென்றவிட மெங்கும் சிறப்புறுவர்.

132 சதா பிரம்ம சந்திதான உணர்வுடையவர்களே இறுதி யில் பிரம்ம ஞானிகளாகப் படுகின்றனர். வாசாஞானி அப்படியாகின்றிலர்.

133 உலக இன்பங்களை நாடுவதும், பிரமத்தைப் பற்றிப் பலபடப் பேசுவதுமன்றி எள்ளளவேனும் அநுபூதி எய் தாதவர் தமது அறியாமையால் மாறி மாறி இறந்தும் பிறந்தும் உழல்வர்.

134 பிரமன், சுகர், சனகர் ஆதியோரைப் போல் கணமெனும் இடையீடின்றி சதா பிரமத் தியானத்தில் ஈடுபாடு கூடியவரே உண்மையான பிரம்ம சாதனையை அநுட்டிப்பவராகும்.

135 காரணத்தின் பண்பு காரியத்திலுள்ளதாகும். ஆயினும் காரியத்தின் இயல்பு காரணத்தில் அன்று. ஆகவே ஆராய்ந்து பார்த்தால் காரியமில்லாவிடத்துக் காரண முயில்லாததாகின்றது.

சிவ - சிவ ரகசியம்

(கவியோகி, மகரிஷி - சுத்தானந்த பாரதியார்)

ஓம் சுத்த சக்தி ஓம் சிவம்!

சிவோஹம்! சிவமயம்!

இந்த மந்திரத்தைச் சென்ற நாற்பதாண்டுகளாக நான் சாதனம் செய்தேன். கர்மம், பக்தி, ஞானம், விஞ்ஞானம், சக்திதானந்தம், ஸம்யமம், ஆத்மலயம், இதயாம்பர சித்தி, அம்பலநடனசித்தி, ஸஹஸ்ராரசித்தி, துரியநிஷ்டை, ஸஹஜநிஷ்டை, மகாதுரியசித்தி ஆகிய யோக ஞானப்படி களை எட்டிப் பிடிக்க இந்தப் பூர்ண சிவசக்தி மந்திரமே வழி காட்டியது.

8. காற்றின் கணக்கு

ஐபசாதனம் முதலில் வாக்கினால் அல்லது எழுத்தினால் தொடங்கும். சுத்தமாகக் குளித்து, நடராஜர் அல்லது சிவலிங்கத்தின் முன் அமர்ந்து, ஐபமாலையில் 108 முதல் இயன்றதைச் செய்க. இயன்ற போதெல்லாம் சித்தசுத்தி யுடன் ஐபம் செய்க. ஆறு மாதத்தில் மனம் பண்படும். பிறகு வாயாற் சொல்லாமல் மனதால் ஐபிக்கவும். ஓராண்டு ஐபித்தால் மனம் அடங்கும். இதயத் துடிப்பும் ஐபத்திற்கேற்றபடி தாளம் போட்டுக் குதிக்கும். அதே வேகத்தில் நாடிகளும் துடிக்கும். உடல் முழுதும் ஐபத் துடிப்பாகும். பிறகு ஐபப்ரானையாமம் பழகலாம். பிரானையாமத்தில் முச்சை இழுத்தல், அடக்கல், விடுதல் என்ற மூன்று நிலைகள் உண்டு. தொடக்கத்தில் ஒரே சீராக ‘ஓம் சுத்த சக்தி! ஓம் சிவம்! சிவோஹம்! சிவமயம்’ என்று முச்சை இழுத்து, அதே அளவில் விட்டுப் பழகவும், இடது

முக்கால் இமு, வலது முக்கால் விடு; மறுபடி வலது முக்கால் இமு; இடது முக்கால் விடு. மீண்டும் இடதால் இமு, வலதால் விடு. இதை விரைவாகச் செய்யலாம். இதனால் நாடி சுத்தியாகும். பிறகு ஒரு மந்திர அளவு இமுத்து நான்கு மந்திர அளவு அடக்கி இரண்டு மந்திர அளவு விட்டுப் பழகவும். இதுவே கும்பகப்ராணையாமம். இவ்வளவு அடக்க முடியாவிட்டால், ஒம் சிவம் என்ற மந்திர அளவை வைத்துக் கொள்க. உயிர்ப்பு எங்கே உதிக்கிறதோ அங்கே ஆன்மா உதிக்கிறது; அது ஓடுங்கு மிடம் இதுவும் ஓடுங்கும். அந்த இடமே உள்ளம்.

கரெட்டு நான்களாவில் கர்த்து

அடக்கி விட்டு உயிர்ப்பின்

வேர் எட்ட உண்டாகும் விறு.

காற்றைப் பிடிக்கும் கணக்கறிந்தால் கூற்றையும் உதை க்கும் கொழுந்தடி காணலாம். மந்திரப் பிராணையாகத் தால் குண்டலி சக்தி ஏழுந்து, ஆதார கமலங்கள் யலரச் செய்யும். மந்திர சாதனம் திவிரம் ஆக ஆக மூலாதாரம், ஸ்வாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அனுஹதம், விசத்தி, ஆஞ்ஞே, ஸஹஸ்ராரம் ஆகிய ஏழு ஆதாரங்களிலும் குண்டலி ஏறி எட்டாவதான சுத்த சக்தி நிலையத்தில் மகாகுண்டலி யாகி, உடல் முழுதும் விறுவிறுப்பாகப் பரவும். அப்போது ஆனந்தத் தேன் ஊறும்.

ஆறுருவி ஏழேறி ஆனந்தத் தேன் உண்ணும்
சீறியெழும் ஆதாரத் தீ.

9. மனக்கோயில்

அப்போதுதான் சுத்த சக்தி சிவமயமாக ஆன்மா பொ விந்து பேரின்பமடையும். முப்பொருள் உண்மை விளங்கும். முத்தி சித்திக்கும்.

என்னை அறிவென்றான் என்னறிவில் ஆனந்தம்
தன்னைச் சிவம் என்றான் சந்ததமும் - என்னையுன் னைப்

ஆத்மஜோதி

பாரா மறைத்ததுவே பாசமென்றால்; இம்முன்றும் ஆராய்ந்தவர் முத்த ராம்.

வாயிலார் நாயனார் போல் மறவாது சிவனை நினைந்து, நெஞ்சத்தைச் சிவாலயமாக்கினால், முத்தி சித்திக்கும்.

மறவாமையான் அமைத்த
மனக்கோயில் உள் இருத்தி
உறவாதி தனை உணரும்
ஒளிஸிளக்குச் சட்டரேற்றி,
இறவாத ஆனந்தம்
எனுந்திருமஞ்சனம் ஆட்டி
அறவாணர்க்கு அன்பென்றும்
அழுதம் அர்ச்சனை செய்வார்.

இந்த உள் வழிபாட்டையும், ஸஹஸ்ரார
சித்தியையும் விளக்கப் பாரத சக்தியிலிருந்து ஒரு பாட்
டைச் சொல்லுகிறேன்:

ஆயிர இதழ் மலில் அரியனை அமைத்தனன்;
அறிவொனி விளக்கேற்றினேன்;
ஆரவத்தில் ஊறிவரும் அன்புப் பெருக்கால்
அகங்குளிர நீராட்டினேன்;
தூயமனமே நல்ல துக்லாய் உடுத்தினேன்;
சுகுணத்தை அணியாக்கினேன்;
துரியபரநாதகன் டாமனி முழக்கினேன்;
கூந்த சாந்தம் பூசினேன்;
வாயார வரகவியின் மலர்மாலை சூட்டினேன்;
வாழ்வெலாம் அர்ச்சித்தனன்;
மன்றுயிர்த் தொண்டுதரும் மாசற்ற பலனையே
மாண்புற நிவேதித்தனன்;
ஐயா உனக்கிந்த ஞானவழி பாட்டையே
அனவரதம் ஆற்றி மகிழ்வேன்
அதுவென்றும் அவளேன்றும் அவளேன்றும் அன்பர் தொ
அகந்தகப் பரமனே. (மும்)

10. செ தத்துவ ரகசியம்

இவ்வாறு பல படிகளைக் கடந்து கடவுளை அடைய வேண்டியிருக்கிறது. உலகோர் பதி ஞானமேயில்லாமல், முப் பொருள் அநிவேயில் வாமல் வெறும் ஊனுடலையும், மண்ணுலகையும் கண்டு மயங்குகிறார்கள். ஊனே, உடையே, வீடே, பொன்னே, பெண்ணே, மண்ணே என்று திரியும் மாக்கள், கடவுள் இல்லை, வேத மில்லை, ஆகமம் இல்லை, ஆன்மா இல்லை, எல்லாம் புரட்டு என்றால் நாம் நகைக்க வேண்டியதுதான். இவர்கள் செருக்காடும் விஞ்ஞானம், தூல ஞானம்; அவ்யக்த மரபையிலிருந்து பிரிந்த பூத பெளதிக ஞானம். மாயா சக்தி ஆகாசத்தில் மின் சக்தியைச் சுழற்றுகிறது. அதனால் இங்கே மின்பொறி நடக்கிறது. அது சக்தி பொழியாவிட்டால் எடிசன் விளக்கக் காண்பானு? மார்க்கோனி வாலெனி காண்பானு? டாக்டர் ஹாஹின் அனுசக்தி காண்பானு? ஸாரென்ஸ் அனுமறி (ஸெக்ளஸ்ட்ரோன்) காண்பானு? சிற்றறி மாக்கள், முற்றறி நித்தியனை இல்லையென்பது, நீர்க்குமிழிகள் வெள்ளத்தையும், கடலையும் வெறுத்து இல்லையென்பது போலாகும்.

வெள்ளமிலை என்னும் வெறுங்குமிழி போல்வாரே உள்ளபொருள் உள்ளறியா தார்.

நம்மவருள் சிலர் இப்படி நாத்திகம் பேசுகிறார்களே என்று என்னிடம் பலர் வருந்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஓர் உதாரணம் சொல்லுகிறேன். வெள்ளாரிக்கொடியில் இனிய காய்கள் காய்க்கும்; இடையே இரண்டொன்று கசக்கும். கசந்த காயை விலக்கி, நல்ல காயை நுகர்கிறோம். அது போல் வாதாடாமல், வம்பரை விலகி நம்பரைப் பற்றி வாழக்.

அநித்தியத்தை நித்தியம் என்று ஆதிரிக்கும் பொல்லா மநித்தருடன் கூடி மருவார் - தனித்திருந்து மோளந்தமாம் சிவத்தின் முழுகி, மலத்தை அறுத்து ஆனந்த மாய்முந்து வார்.

11 அன்பின் உரு:

பட்டினத்தார் காலத்திலும் தெய்வநிந்தை செய்வோர் இருந்தனர். அவர்களை அவர் எப்படி மதித்தார்?

கல்லார், சிவகதை; நல்லோர்
தமக்குக் கணவிலும் மெய்
சொல்லார்; பசித்தவர்க்கன்னங்
கொடார்; குருசொன்னபடி
நிஸ்ஸார்; அறத்தை நினையார்;
நின்நாமம் நினைவிற்சற்றும்
இஸ்லார் இருந்தென்ன
போயென்னகான் கச்சிரகப்பனே.

இறைவன் அருளே மாயா சக்தியால் உலகை ஆட்டு கிறது. அந்த அருளே இறைவன் உரு. தாயின் அன்பு தாய்ப்பாலாக உருவாகிக் குழந்தையை ஊட்டுகிறது. இறைவன் கருணை, அருட்பெரும் சோதியாக விளக்கமாகி, உயிர் களை மாசறுத்து ஈடேற்றுகிறது.

அருவாம் சிவனருளும் அன்னைழுலைப் பால்போல்
உருவாகும் அன்பர் உளம்.

ஓன்றேயான கடவுள் சக்தியால் பலவாகத் தோற்ற மளிக்கிறது. உள்ளம் குவிந்து ஓன்றுளை ஓன்றைக் காண வாம்.

இருப்பது ஒரு பொருளே எல்லாம் அதுவே பிரிப்பது பெற்ற மாயப் பிணி.
ஓன்றே உயிருக்க; ஓன்றே உலகிறைவன்
ஓன்றே இறைவன்கறை யுள்.

சிவவாக்கியர் சொல்லுகிறார்:

ஓன்றும் ஓன்றும் ஓன்றுமே உலகைத்தும் ஓன்றுமே அன்றும் இன்றும் ஓன்றுமே அனுதியாகத் தோன்றுமே

கன்னல் நின்ற செய்பொளைக் களிம்பறுத்து நாட்டினால் அன்று தெய்வச் சம்முளே அறிந்ததே சிவரயவே.

12. அருள் மின்சாரம்

படிப்படியாகச் செல்வோம்; ஒரு மின்சார விளக்கிற் குக் குமிழ், கம்பி இருந்தால் போதுமா? பொத்தானை அழுக்கினாலும் ஓளி வராது. மின்சார ஒட்டம் இருந்தாலே வெளிச்சம் வரும். மின் ஒட்டம் எங்கிருந்து வரும்? மின் பொறியிலிருந்து. பொறிக்கு மின்சாரம் ஆகாசத்திலிருந்து வருகிறது. அங்கே மின் சக்தி ஓடாவிட்டால் இங்கும் ஓடாது. ஒரு பேசும் படம் பார்க்கிறோம். படமா பேசுகிறது? முதலில் ஆள் பேசி, பதிவு செய்தே படம் பேச வேண்டும், ஆடவேண்டும். அதுபோல் இந்த உடம்பும் உயிரால் ஆடும். உயிரும் உயிர்க்குயிரான படம் பொருளால் ஆடுகிறது.

12. உடம்பின் நுட்பம்

நாம் உடம்பைப் பார்க்கிறோம். கிரேஸ் அனுடமி படித்தால் இந்தத் தூல தேகத்தின் நுட்பங்களை அறியலாம். நம் உடலில் 206 எலும்புகள், 25,00,000 வேர்வைக் கோளங்கள், 33 அடி உணவுக்குழாய், 250 கண அங்குலம் உயிரி, 670 அங்குலம் விரியும் மூளை, ஆயிரக் கணக்கான நரம்புகள், பல நாடிகள் உள்ளன. இவையா நாம்? பின்ததிற்கும் இந்த உறுப்புகள் உண்டு. உறுப்புகள் உணரா, முகரா, கேளா, பேசா, பிணவுடலுக்கு இரத்த ஒட்டம் இயலுமா? உயிருடலில் இரத்தம் சிவப்பது எதனால்? நெஞ்சம் துடிப்பது எதனால்? உயிர்ப்பது எதனால்? உடலுள் ஏதோவொன்று உயிர்க்கிறது. அதனால் உடம்பு ஐப்புதக் கூட்டுறவு. அந்த உயிருள்ள மட்டும் ஐப்புதங்கள் கூடி நிற்கும். உயிர் பிரிந்தால் பூதங்கள் பிரியும். எலும்பு, நரம்பு, தசை, தோல், மயிர் இவை மண்ணாகும். விந்து, ரத்தம், மூளை, கொழுப்பு இவை நீராகும். உணவு, உறக்கம், அச்சம், புணர்ச்சியாகிய உணர்வுகள் தீத்தன்மை

யாகும். இருப்பது, நிற்பது, நடப்பதெல்லாம் வாயுவால். காமக்குரோதிகள் ஆகாயத்தால் இயங்கும். இடை, பிங் கலை, சமூழனை, காந்தாரி, அத்தி, அலம்புடை, ஜில்லை, புருஷன், குகு, சங்கினி ஆகிய நாடிகள், சுரப்பிகள், ஜீவ சத்துக்கள் எல்லாம் உயிர் இருந்தாலே நடக்கும். பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிரிதரன், தேவதத்தன். தனஞ்ஜயன் ஆகிய தச வாயுக்களும் உயிரிருடலில் சஞ்சரிக்கும் நரப்புசளை இயக்கும். பிணவுடவில் தொழில் புரியாவாம். வசனம், கமனம், தானம், விசர்ச்சனம், ஆனந்தம் ஆகிய வசனதிகளும். சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை. வைகரி ஆகிய வாக்குகளும் உயிர் இருந்தாலே நிகழும். இவையெல்லாம் புறக் கருவிகள். இவற்றில் சிலவே உடற்கூறு நாளார் அறிவர். இவற்றிற்கும் உள்ளே சென்றால் அசத்த தத்துவம் உள்ளது. அது மொத்தம் 24. ஐம்புதம், ஐந்து தன்மாத்திரை, ஐந்து ஞானேந்திரியம், ஐந்து கன்மேந்திரியங்கள். நான்கு அந்தக்கரணங்கள் எல்லாம் சேர்ந்தே இயற்கையுடல், பிரகிருதி, கேஷ்டரம், நிலம் என்பர். இவற்றிற்குமேல் வித்யாத்தத்துவம் ஏழாளன: புருஷன், மாயை, காலம், நியதி, அராகம், வித்தை, கலை. இவை ஆன்ம தத்துவம்- வேதாந்திகள் பிரகிருதி, புருஷன் ஆகிய இருபத்தைந்து தத்துவங்களையே கொள்வர். சித்தாந்தம் இன்னும் ஆழச் சென்று, ஜீவனை இயக்கும் சிவம் ஒன்று உண்டு என்றறிசிறது. சிவதத்துவம் ஐந்து: சுத்தவித்தை, ஈசுவரம், சாதாக்கியம், நாதம், விந்து. தத்துவ வழி அத்துவா: ஆறு அத்துவாக்கள் உண்டு: தத்துவம், கலை, புவனம், வண்ணம், பதம், மந்திரம்.

13. தத்துவ விளக்கம்

ஒரு கடிகாரத்தில் உள்ள விஶைகளும், சக்கரங்களும் போன்றவை தத்துவங்கள். அவை ஊழிகாலம் வரையில் நின்று உலகையும், உயிர்களையும் இயக்கும். பூதம், தன்மாத்திரை, ஞான கன்மேந்திரியங்கள். அந்தக்கரணங்கள்,

வித்தை, சிவம் ஆகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் அகக் கருவிகள். பஞ்சபூத காரியங்கள் 25, வாயு 10, நாடி 10, வாக்கு 4, ஏஷனை 3, வசஞ்சி 5 ஆக அறுபதும் புறக் கருவிகளாம். வித்திலிருந்து மரம் கிளைப்பது போலவே, இவையெல்லாம் இறைவனிடமிருந்து கிளைக்கும். எல்லாம் ஆண்மாக்களை ஈடேற்றித் தன்மயமாக்க இறைவன் அருளிய கருவிகளேயாம். சுத்த பரமாத்மன் இருந்தபடி இருக்கிறான். தனது குடிலையான மாயா சக்தியைச் சிறிது அசைக்கிறான். மேக வானில் மின் இடிப்பது போல நாதம் எழு கிறது. நாதம் சிவதத்துவம், அறிவைத் தருவது. அதிலிருந்து விந்து உண்டாகுப்; இது கர்மசக்தி, வயதத்துவம். விந்துவிலிருந்து சாதாக்கியம், அல்லது சதாசிவ தத்துவம் உண்டாகும். இதில் நாத விந்துக்கள் சமமாகக் கூடி நிற்கும். இதிலிருந்து ஈஸ்வர தத்துவம் உண்டாகும். அதிலிருந்து கிரியை குறைந்து ஞானம் மிகுந்த சுத்தவித்தை உண்டாகும். நாதம், விந்து, சாதாக்கியம், ஈசுரம், சுத்த வித்தை ஆகிய இவை சிவனருளால் இயங்கும் சுத்தசிவ தத்துவங்கள். இவற்றீற்கு சிவம், சக்தி, ருத்ரன், மகேசன், சதாசிவன் ஆகிய ஐவரும் அதி தேவதைகள். ஞானம், கிரியை இரண்டும் இவற்றால் ஆகும். காரிய மாயையிலிருந்து காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம் ஆகிய ஐந்து கஞ்சகிகள் தோன்றும். இவையே சுத்தாத்ம புருஷ னுக்கு உடைகளாகும். கலாதத்துவத்திலிருந்து பிரகிருதி தத்துவம் உண்டாகும். பிரகிருதியிலிருந்து சத்வம், ராஜ ஸம், தாமதம் ஆகிய முக்குணங்களும் உண்டாகும். குணத் திலிருந்து புத்தி அதினின்று அகங்காரம். அதிலிருந்து மனம், சித்தம் ஆகிய அந்தக் கரணங்கள் உண்டாகும். இதனால் உலகுடன் தொடர்பு கொண்டு உயிர் வாழ்க்கை நடக்கிறது. இந்தத் தத்துவங்களை ஒரு மானிட உருவில் பாவித்தால், நெற்றி நாதவிந்து, முக்கு சாதாக்கியம், கழுத்து ஈசுரம், மார்பு சுத்தவித்தை, மாஸ்புக்குழி மாயை, வயிறு காலம், நியதி, கலை, அராகம் புருஷன்; இடுப்பு சித்தம், புத்தி; தறி மனம், அகங்காரம்; தொடை தசேந்திரி யம், முழு கால் தன்மாத்திரை, கால் பஞ்சபூதாதிகளாகும்.

இத் தக்துவ வாழ்விற்குப் பரிணமை உண்டு. சாக்கிரத்தில் எல்லாத் தத்துவங்களும் வேலை செய்யும்; சொற்பனத்தில் மனமாதி சூக்கும் சரீரம் இயங்கும். சமுத்தியில் காரண சரீரமான ஆன்மா சித்தச் சுழலால் இயங்கும். துரியத்தில் பிராண சக்தியும் புருஷனும் இயங்கும். துரியாதீதத்தில் எல்லாம் அமைதி சேரும், பரிணமை இல்லை.

15. முன்று நிலைகள்

ஆன்மாக்கள் மூன்று பக்குவ நிலையில் பரிணமைப் படுகிறார்கள். புல், மரம், பூச்சி, புழு, பறவை, விலங்குப் படிகளிலிருந்து மாணிடமான ஆன்மாக்கள் ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மாசுகள் நிறைந்தவர்கள். இவர்கள் சகலர், தூல சூக்கும் தேசிகள். இவர்கள் ஒரு குருவைப் பணிந்து தடந்தே இருவினை ஒப்பும் மலபரி பாகமும் அடைந்து ஈடேறலாம். இரண்டாவது பக்குவிகள் ஆணவம், கன்மம் ஆகிய இரு மலங்கொண்டவர்கள், இவர்கள் பிரளம்யாகலர்; பூதம், தன்மாத்திரை, ஞான கர்மேந்திரியங்கள், அந்தக் கரணம், முக்குணம், பிரகிருதி, கலாபஞ்சகம் ஆகிய எட்டும்கொண்ட புரியஷ்டகர். இவர்களுக்கு இறைவனே அந்தர்யாமியாயிருந்து முத்தி தருவான். முன்றாவது ஆணவமே கொண்ட விஞ்ஞானகலர். இவர்கள் சுத்த வித்யா, சஸ்வர தத்துவங்களில் வசிப்பவர்கள். இவர்களை இறைவனே நேராக நடத்தி ஜீவன் முத்தராக்குவான். இந்த மூன்று பரிணமைப் படிகளையும் தாண்டியவர்களே சுத்த சைதனன்யர். இவர்களுக்கே அருட்சோதி உள்ளும் புறமும் நிலவும், சிவ சைதன்ய தேகமும் சித்திக்கும்.

இவ்வாறு திருவருளால் பக்குவம் அடைய வேண்டும். இத் தெய்வ நிலை உள்ளறிவால் விளங்கும். இந்த உண்மையை உடலறிவும் மட்டமாயிருக்கும் சிலர் மறுத்தான், அறியாமை என்று ஒதுக்கித் தள்ளி, நாம் சிவயோக சாதனங்களைத் திவிரமாகச் செய்து சுத்த சிவத்வம் பெறவேண்டும். அதற்கு அப்பர் சாதன முறை சொல்லுகிறார் கேளுங்கள்:

உடம்பெனும் மனையகத்தில்
 உள்ளமே தகளியாக
 மடம்படும் உணர்நெய் அட்டி,
 உயிர்எனும் திரி மயக்கி
 இடம்படு சூனத் தீயால்
 எரிகொள இருந்து நோக்கில்
 கடம்பமர் காளை தாழை
 கழலடி காணலாமே.
 மெய்ம்மையாம் உழவுசெய்து விருப்பெனும்
 வித்தை வித்தீப்
 பொய்ம்மையாம் களையை வாங்கிப்
 பொறையெனும் நிரைப்பாய்ச்சித்
 தம்மையுள் நோக்கிக் கண்டு
 தகவெனும் வேலியிட்டுச்
 செம்மையுள் நிற்ப ராகிற்
 சிவகதி விளையும் அன்றே.

16. சிவகதி

உள்ளன்பர்காள்! இப்படிப்பட்ட சுத்த சிவகதிக்குச் சாதனமான மந்திர ஐபத்தையும், நியமங்களையும், தத்துவ ரகசியங்களையும் இன்று சொன்னேன். இந்தப் பிரசங்கத்தைக் கேட்ட பயன் என்ன? இன்று முதல் இயன்றபோதென் வாம் அமைதியாக உள்ளாழ்ந்து, ஓம் சிவம், சிவோஹம், சிவமயம் என்ற மந்திரத்தால் சிவராஜ்யம் நாட்டுவோம். தமிழகத்தைச் சுத்த சிவ சன்மார்க்க நிலையமாக்குவோம். அன்பினால் காரியசித்தி பெறுவோம். அருளால் சக்தி பெறுவோம்.

அன்பான நெஞ்சிலே அருளான சாட்சியாய்
 ஆனந்த நடனமிடுவாய்;
 அரகர சிவாயநும் எனும் அடியார் வாக்கிலிசை
 அருவியெனவே பெருகுவாய்
 உன்பாத மலரன்றி வேக்ரென்றும் அறிகிலேன்
 ஒருமையுடன் உன் பெருமையை

உயர்வான தமிழ்பாடி உலகெலாம் புகழுவே
 ஒத்நான் காதல்கொண்டேன்
 என்பால் இரங்கியருள் இரவுபகல் இல்லாமல்
 இதயகுகை ஒளிர் இரவியே
 என்னியதை இந்தா எனத்தரும் தந்தையே
 எனையூட்டி வளர் அன்னியே
 இன்பான ஜோதியே ஏகாந்த மோனத்தில்
 இனிதுவரும் அனுபூதியே
 இதந்தரு சுதந்தர பதந்தரு திகம்பர
 சிதம்பர பரப்பிரமமே.

சுத்தானந்த பாரதி.

சிவானந்தரின் அருளுரைகள்

அமைதி, அழிவின்மை, நித்தியானந்தம் என்பவை
 கடவுளிடம் மாத்திரம் பெறமுடியும்.

நீ பிராண்னைக் கட்டுப்படுத்தினால், நீ மனதை எளிதா
 கக் கட்டுப்படுத்தலாம்.

தண்ணீரிற் ரூமரையிலே போன்று மாசு அடையாமல்
 உலகில் இருக்குக.

மெய்க்காட்சி அல்லது கடவுட்காட்சி அகந்தையை
 அகற்றுமல் சாத்தியமன்று.

உடலுக்கு உணவு அத்தியாவசியானது போன்று,
 ஆன்மாவுக்குப் பிரார்த்தனை, தியானம் அத்தியாவசிமா
 ஞவை.

கச்சியப்பர் கண்ட காட்சி - 11

(எழாலை. சிற்றம்பலம் முருகவேள்)

காட்சி: அங்கம் 4

நிர்மலமான, வெண்மையான கைலாயமலையில், பிரமன் மால் காலைத் தன் திருமேனியினை அடியவர்கள் கண்டு கும்பிட சிவபெருமான் வீற்றிருந்தார். அவரை 'தேவரீ' ருடைய உண்மைத் தன்மையினை எணக்குச் சொல்லியிரு ளல் வேண்டும்' என்று உமையாள் வேண்டினான்.

அவரும், தான், தானேயாய் ஒன்றற்கும் தட்டாமல் ஒருவர்க்கும் எட்டாமல் நிற்கும் நிலையினையும், உயிர்கள் பால் இயல்பாய் எழும் பரம காருண்யத்தினால் அனந்தம் நிலைகளில் சக்தி காரியங்களாக அனந்தம் திருவுருவங்களை தானே எடுக்கும் இயல்பினையும், அனந்தம் திருவருள்ஆடல் களை தானே ஆடும் செம்மையினையும் எல்லாம் அன்போடு எடுத்து உபதேசித்தார்.

பரமபதியின் மூன்னிலையில் உமையாள் ஒரு நேரம், ஒரு சிறு கணநேரம், தன் புகழை நினைத்து விட்டாள்.

அவள் சொன்னாள்: இத் திருவுருவங்கள் யாவும் உனது சக்தி காரியங்களே ஆயின், நான் உனது சக்தியேயாயின், இவை யாவும் என்னுடையன அன்றே'.

அப்பொழுது பரமேஸ்வரன் சிறிது சிரித்தவராய், 'நான் உள் நின்று இயக்காவழி, இவையெல்லாம் என்ன, நீ கூடச் சடமே. உன் பொருட்டு இயக்காது சிறிது நீங்கி நீங்கி நின்று காட்டுகிறேன் பார் என்று சொல்லிச் சிறிது தீங்கி தானேயாய் தலைத்து நின்றார். அப்பொழுது ஆகில

சராசரங்கள் யாவும் ஆட்டுவான் ஆட்டாவழி, பாவைக் களத்திலே பாவைகள் குலைந்து, விழுந்து சோர்ந்து கிடக்குமாறு சடமாய்க் கிடந்தன. அப்பொழுது அம்மையார்தன் பெருங் கருணைத் திறத்தினால் 'நான் செய்த பிழையினை உளம் கொள்ளாது உயிர்கள் வினை துய்த்து உய்யும் படி மின்டு அவற்றிற்கு உயிர்ப்பு நல்குவாய்' என்று உயிர்களுக்காகக் குறையிரந்து நின்றார்கள்.

பரமன் உருத்திரர்களை நினைத்தான். அவர்களும் கண்டிகையும் நீறும் புனைந்து, பயங்கரமான அந்த அந்தகாரமான இருளில், நான்கு யாமத்திலும் வில்வம் தாமரையிதழ் முதலியன சாத்தி அரனை வழிபட்டார்கள். பரமனும் அருள் கூர்ந்தான். அப்பொழுது எழுந்தனர் வீட்டுணுவும் பிரமனும்; எழுந்தனர் இந்திராதியர்; வானவர் முனிவர் யாவரும் எழுந்தனர். உருத்திரர்கள், 'இவ்விரவு நாங்கள் உண்ணை அர்ச்சித்து அருள் பெற்றோம். அதே போல், எவ்விரவிலும் உண்ணை அர்ச்சித்தோர் அருள்பெற வேண்டும்' என்று பரமனை இரந்து நின்றார்கள். பரமனும் அவ்வாடே அருள் செய்தான். உருத்திரர்கள் தம்தம் பதம் சென்றார்கள்.

எழுந்து நின்ற பிரம விட்டுணு முதலிய தேவர்கள் 'நாங்கள் பல காலம் இருளில் மூழ்கி, பாவங்களைச் சம்பாதித்துக் கொண்டோம். அவற்றிற்குக் கீர்வு இல்லையா?' என்று இறைவனைத் தொழுது நின்றார்கள். 'அவையெல் வாம் உமையிடத்தனவாகும்' என்று கூறி பரமன் அவர்களை அனுப்பி வைத்தான்.

அம்மை, அவ்விடத்து நின்றவள், 'அவர்கள் பாவங்கள் என்னிடத்தாமாறு எங்ஙனம்' என்று கேட்டாள்.

பரமன், உன்பொருட்டன்றே நான் சிறிது தாங்கத் தனித்து நின்றது இன்னும் இக்கணை பாவங்களையும் உயிர்கள் பொறுக்கமாட்டா. அவற்றை நீயேதான் அவர்களுக்காகச் சுமக்க வேண்டும். உன்னால்தான் அது முடியும்' என்றான்.

அம்மை, ‘இந்த எனது கதிக்கு தீர்வுதான் என்ன?’ என்று கேட்டாள்.

பரமன், தக்கனுக்கு வரத்தின் பரிசினை நினைத்துக் கூறி ஞன்.

‘நஞ்சின் நிறத்தையும் அமிர்தினும் மேலான சுவையீ
ண்யும் உடைத்தாய் சீளங்கும் காவிந்தி நீர்க்கரையில்,
மூல எழுத்தின் வடிவினை உடைய ஒரு வலம்புரிச் சங்காகி
நீ இரு. தக்கன் எடுக்க நீ ஒரு ஆழகிய பெண் குழந்தை ஆகு
வாய். தக்கனிடத்தில் வளர்ந்து என்னை நோக்கித் தவம்
செய்ய, நீ கேட்கும் அத் தீர்வு கிட்டும்’.

தொடரும்

சிவானந்தரின் அருளுரைகள்

விவேகமும் வைஶாக்கியழுமே, சுதந்திரமும் பரமானந்
தமுமாகிய நித்திய வீட்டுக்கு உண்ணை நடாத்தும் ஆன்மா
வின் இரு சிறஞ்சிகள்.

தர்மத்தைப் பற்றிய உண்மையான ஓர்ந்தறிவு மட்டும்
உலகிற்கு அனமதியைக் கொண்ர முடியும்.

எவன் இழிவான தன்முனைப்பை இழக்கிறானே, அவன்
நித்திய வஸ்துவை நோக்கி எழுகிறான்.

மனம் என்பது நேற்றையதினதும் அதற்கு முந்திய
நாளினதும் நினைவுக் கட்டே.

உலகைத் துறந்து ஆன்மானுபூதி யடைக.

குடும்பாட்டு குடும்பாட்டு

பிரயாணக் கட்டுரை - 13

பிலாய் மீண்டோம்

மு. சிவராசா

குடும்பாட்டு குடும்பாட்டு

பிற்பகலில் கங்கை நதியை படகில் கடந்து மறுக்கரை வடைந்தோம். அங்கு சந்தியாளிகள் விடுதி ஓன்று. 'சுவர்க்காஸ்ரமம்' என்று பெயர். சிறிது தூர்த்தில் 'கிதாபவனம்' என்ற பெரிய மடம். சிசாலமான பல நடைகூடங்களும், மண்டபங்களும் கொண்டது. சுவர்களில் எல்லாம் கிடை வாக்கியங்களும் பாரத காவிய விளக்கப் படங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. உபந்நியாஸ மண்டபத்தின் சுவர்கள் நான் கிலும் சலவைக் கல்லில் பகவத் கிடை சுலோகங்கள் முழு வதையும் பொறித்திருக்கிறார்கள். இவ்விடத்தில் கோடைக் கால முழுதும் பகவத் கிடைப் பிரசங்கங்கள் தொடர்ந்து நடைபெறும். கோடானுகோடி மக்கள் வந்து போவர். கிதா பவனத்தின் பகவத் கிடையும் அதன் வித விதமான விளக்கக் குறிப்புகளும் பல்வேறு மொழிகளில் அச்சிடப் பெற்று மிகக் குறைந்த விலையில் விற்பனை செய்கிறார்கள்.

கிதா பவனத்துக்குச் சுற்றுத் தொலைவில் காளி கம்பளி யாபா சமாதி இருக்கிறது. தான் பெற்ற இன்பம் மற்ற வர்களும் பெற வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தால் இந்த இடங்களில் தவம் புரிய விரும்புவோருக்கு ஆசிரமங்கள் கட்டிக் கொடுக்கவும் உணவு தரவும் வழி செய்தவர் இந்த மஹான். கங்கைக் கரையோரமாய்க் கேளவே செய்யும் போது பல நூற்றுக் கணக்கான தவச் சாலைகளை ஆசிரமங்களைக் கண்டு கொண்டே வகும்பன் ஜுலா என்ற பால

த்தை அடைந்தோம். இரண்டு மலைகளைத் தொடுப்பதாய் அமைந்திருக்கும் இப் பாலம் கங்கையைக் கடப்பதற்காகப் போடப்பட்டது. நடுவில் எவ்வித தூண்களும் இன்றித் தொங்கு பாலமாய் உள்ளது. இதன்வழி மறுகரையை அடைந்து ஸ்ஞானம் மந்திர தரிசித்தோம். இதையடுத்து தெருவோரம் நூற்றுக் கணக்கான சிறு குடிசைகள். அங்க மௌலாம் குறைந்தமுகு தொழுநோயர் இக் குடிசைகளில் வதிகிருர்கள். ஊருக்கு ஒதுக்குப் புறமாய் அரசாங்கம் இவர்களை இங்கு கொண்டுவைத்து விட்டிருக்கிறது. ஒருபுறம் பக்தி பெருக்கும் சாதனங்கள்; இன்னொரு புறம் உலக வாழ்வின் துணபங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டு!

நடந்தே சிவானந்தாஸ்ரமம் வந்தோம். மாலையில் ஸ்ரீ சிவானந்தர் சமாதியில் அருச்சனை ஆராதனை தரிசித்து விஸ்வநாத் மந்திர வணங்கி தினமும் நடைபெறும் இரவு சத்சங்கத்தில் பங்கு பற்றினேம். பெரிய சுவாமி ஸ்ரீ சிவா ஜந்தாஜியவர்கள்- இருக்கும்போது இரவு சத்சங்கத்துக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஆசிரமத்தில் உள்ளோர் எல்லோரும் கட்டாயம் பங்குபற்ற வேண்டும் என்று விதி செய்திருந்தார்கள். இன்றும் ஏற்குறைய அப்படியே நடந்து வருகிறது. அன்று திவ்விய ஜீவன சங்கத் தலைவர் சுவாமி சிதானந்தஜி மகராஜ் வெளியூர் சென்றிருந்ததால் பொதுச் செயலாளர் கவாமி கிருஷ்ணந்தஜி தலைமையில் அன்றைய சத்சங்கம் நடைபெற்றது. சத்சங்க முடிவில் சிவானந்த ஹிருதயானந்த மாதாஜியவர்களை வணங்கி அவர்களுடன் உரையாடி உவகை பெற்றேன்.

மறுநாட்காலை சுவாமி நிர்மலானந்தாஜியவர்களுடன் நானும் நன்பர் சேனதிராசாவும் கங்கை சென்று புரோகி தர் ஒருவர் வழிப்படுத்த, சிரத்தை செய்து கங்கா ஸ்நானம் செய்தோம். நீரின் தட்பம் 50°Cக்கு மேல் இருந்திருக்காது! பின்னர் யாவரும் சிவானந்த ஆசிரமத்தின் பகுதிகளாகிய கண் வைத்திய நிலையம், பிரசராலயம், புத்தக சாலை, மருந்துகள் தயாரிக்கும் இடம், அவை விற்குமிடம், காரியாலயம் முதலிய யாவற்றையும் பார்த்தோம். மதுரா

புரிசென்றிருந்த சுவாமி சிதானந்தாஜியவர்கள் அன்றுதான் ஆசிரமம் திரும்பியிருந்தார்கள். மாலை 4 மணியளவில் சுவாமிஜியவைத் தரிசிக்கச் சென்றேம். சுவாமிஜியவர்களை இலங்கையில் வரவேற்று, நாட்டின் பல பகுதி மக்களும் பயன்டையும்படி பிரயாண ஒழுங்குகள் செய்த குழுவில் முக்கிய பங்கு கொண்டவன். சுவாமியவர்களும் அடியேண நினைவில் வைத்திருந்தார்கள். மிக்க அன்போடு நலம் விசாரித்தார்கள். இலங்கையில் உள்ள சிலரின் சேம லாபங்களையும், திவ்விய ஜீவன சங்கக் கிளைகளின் தொண்டுகளையும் கேட்டறிந்தார்கள். அன்று அவர்களிடமிருந்து பெற்றவற்றுள் இரண்டு அரியன. ஒன்று மதுராவிலிருந்து அவர்கள் கொண்டு வந்த லட்டு பிரசாதம்; மற்றது ‘இவ்வுலகில் ஒன்று மட்டும் சாகவதுமானது, அதாவது எதுவும் சாகவதம் அல்ல என்பது. (one thing is certain in this world, that is everythink is uncertain) என்ற அறிவுரை. இவ்வரியன் இரண்டையும் உள்ளே எடுத்துக் கொண்டு அருள் பெருக்கும் தவச்சாலையை விட்டகள்ரேம்.

காரில் ஹரித்துவாரம் வந்தோம். இந்த இடத்தை சைவர்கள் ‘ஹரத்துவாரம்’ என்கிறார்கள். வெணவர்கள் ‘ஹரித்துவாரம்’ என்கிறார்கள். இரு சாராரையும் பகைத்துக் கொள்ள விரும்பாதவர் போல் ஆங்கிலத்தில் ‘ஹரத்துவார்’ ‘Hardwar’ என்கிறார்கள். இவ்விடத்தையே ‘மாயா’ என்ற தலமாகச் சொல்லுகிறார்கள். இங்கு தினமும் குரிய அஸ்தமன வேளையில் நடைபெறும் கங்கா பூஜை மிக விசேடமானது. பொருள்களை ‘மதருஸ் சத்திரத்தில்’ வைத்து விட்டு ‘பிர்லா காட்’ வந்தோம். இங்குதான் கங்காபூஜை நடைபெறும். கங்கையின் வேகம் இவ்விடத்தில் அதிகம். கிளை ஒன்று ஆக்கி, அதன் வழி வேகம் சிறிது குறைந்து வந்த நீர் மீண்டும் பெரிய ததியில் சேரும்படி செய்த கரையோரம். அக் கரையோரம் ஆறு முக்கியமான கோவில்கள். குரியன் அஸ்தமித்த சிறிது நேரத்தில் இந்த ஆறு கோவில்களிலும் பூஜை நடைபெறும். பின்னர் ஒரே நேரத்தில் அர்ச்சகர்கள் திபங்களை வெளியிற் கொணர்ந்து

கங்கைக் கரையில் நின்று கங்கா தேவிக்குத் தீபாராதனை செய்வர். அதே நேரத்தில் நூற்றுக் கணக்கான பக்தர்கள் இலைகளால் செய்யப்பட்ட சிறு படகுகளில் பூக்கள் நிரப்பி, அவற்றின் நடுவே நெய் விளக்கேற்றி கங்கையில் மிதக்க விட்டு வழிபாடியற்றுவர். நீரோடு சேர்ந்தோடும் இப் பூந்தொட்டிகளில் விளக்குகள் வெகு தூரம் வரை மினுங்கிக் கொண்டிருக்கும். வானத்துத் தாரரகைகளின் கண் சிமிட்டலுக்குப் போட்டியாய் அமையும் இக் காட்சி. கங்கையின் கண் சிமிட்டல் ஓய்ந்ததென்று அறிந்த பின்னர் தான் வானத்து மீன்கள் துணிவுடன் பிரகாசிக்கும். வெட வெடக்கும் குளிர் நேரத்திலும் மெய்ம் மறக்கும் இக் காட்சியில் மயங்கிப் பின்னர் அக் கோவில்களுக்கும் சென்று வணங்கினாலோம். கங்கையின் புனித நீரைச் செம்புகளில் அடைத்துக் கொண்டு சத்திரம் வந்தோம். அன்றிரவு புகைவண்டியில் ஏற முடியாதபடி ஒரே ஜன நெருக்கம். எனவே இரவு தங்கி மறுதாட் காலை 6 மணி வண்டியில் புறப்பட்டு மாலை 5.15க்கு டெல்லி வந்தோம். அங்கு வண்டி மாறி 10.15க்குப் புறப்பட்ட வண்டியில் ஐய்ப்பூருக்குப் பயணமானாலோம்.

ஐய்ப்பூர் வரும்போது 30.11.66 காலை 5.30 மணி. உல்லாசப் பிரயாணிகள் பஸ்ஸில் 9 மணிக்கு ஊர் பார்க்கப் புறப்பட்டோம். அவ் வண்டியில் நியூயோர்க்கைச் சேர்ந்தோர் இருவர், தங்கனிக்காவிலிருந்து வந்தவர் இருவர், இஸ்ரவேல் வாசிகள் இருவர், இவங்கையரான நாம் நால்வர் இருந்தோம். ஏனையோர் இந்தியர். முதலில் ‘ஹாவா மஹால்’ என்ற மாளிகைக்கு வந்தோம். எட்டு அங்குலத் தடிப்பில் கட்டப்பட்டு ஆறு அடுக்கு மாளிகையாக விளங்குகிறது. நிலத்தின் கீழ் இன்னும் மூன்று அடுக்குகள். இச் சிறிய அரண்மனை பார்வையில் எங்கள் ஊர்ச் சப்பரம் போலத் தோன்றும். கட்டடக் கலை பிரமிக்கத் தக்கது. ‘ஹாவா மஹால்’ என்றால் ‘காற்று மாளிகை’ என்பது கருத்து. இங்கிருந்து அம்பர் அரண்மனை சென்றோம். இது ஒரு சிறு குன்றின் மீதுள்ளது. கமார்

நானூறு யார் உயரம் ஏறவேண்டும். போய் வருவதற்கு ஊர்தியாக யானை வைத்திருக்கிறார்கள். நாலுபேர் போய் வர ரூபா 37. அரண்மனை பல பகுதிகளைக் கொண்டது. சலவைக்கல், சிவப்புப் பூசை ஆகியன அழகு செய்கின்றன. ராஜா மாண்சிங் கட்டிய இந்த அரண்மனையில் கணபதி கோவில் ஒன்றும் காளிகோவில் ஒன்றும் இருக்கின்றன. ஆயிரம் ஆயிரம் கண்ணூடிகள் பதித்த சுவர்களும் விதா னங்களும் எண்ணரிய பிரதி விம்பங்களைக் காட்டுகின்றன. வழிகாட்டியின் கையில் இருந்த ஒரு மெழுகுவர்த்தியின் கடர் பல்லாயிரம் சோதி ரூபமாய்க் காட்சி கொடுத்தது.

ராஜா மாண்சிங் என்பவன் அக்பர் பாதுஷாஹின் தள பதி. இவன் தனக்கெனக் கட்டிய இவ்வரண்மனை அக்ரா அரண்மனையைக் காட்டிலும் அழகானதென்று கேள்வியுற்ற அக்பர், இதனை அழிக்க எண்ணி இங்கு புறப்பட்டான். அதையறிந்த ராஜா மாண்சிங் அவசர அவசரமாக அழகிய வேலைப்பாடுகள் யாவற்றையும் சுதையால் மூடுவித்து அரண்மனையின் அழகை ஒளித்து விட்டான். பொருமைக்காரனின் கோபத்துக்கு அரண்மனையின் எழில் தப்பியது. 1941 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசாங்கம் சுதையை அகற்றி அழகை வெளிக் கொணர்ந்தது.

இங்கிருந்து நகரின் நூதனசாலை, வானிலை ஆய்வுச் சாலை ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்றிரும். வானிலை ஆய்வுச் சாலையில், டில்லியில் உள்ளவை போன்ற பலவித கருவிகள். சூரிய ஒளி கொண்டு நேரம் காட்டும் கருவி இங்கு மட்டுமே இன்றும் சரியாக இயங்குகிறது. ஜெய்ப்பூர் திட்டமிட்டு நிர்மாணிக்கப்பட்ட அழகான நகரம். தெருக்கள் யாவும் அகன்றவையாய், நேரானவையாய், சுத்தமுடையனவாய்க் கானுகின்றன. ஐய்ப்பூர் பார்த்து டில்லி வந்தோம். அங்கிருந்து புறப்பட்டு 4.12.66 காலை பிலாய் நகர் வந்து சேர்ந்தோம்.

ஆபிரிக்காவில் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா

(பகவானது ஐதராபாத் 1968 ஜூலை 19 பேச்சு - எஸ். அனுமந்தர் ராவ் தகவல்படி.)

பகவான் இந்தியாவிலிருந்து புறப்பட்டுக் கம்பாலா விமான நிலையம் சென்றடைந்தார். கிறிஸ் தவர்களைப் பெருமளவு கொண்ட இலட்சக் கணக்கான ஆபிரிக்க மக்கள் பாபாஜி அமைதியை விரும்புவதற் கேற்றபடி விமான நிலையத்தில் முழுந்தாள்களில் அமைதியாகக் குழுமியிருந்த தார்கள். காட்டுப் பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு இங்கம், புலி தோலாசனங்கள் கொண்ட லொறியொன்று விமானத் தருகில் கொண்டு வரப்பட்டு, சுவாமிஜி அதில் அமர்ந்து எல்லாருக்கும் தரிசனம் கொடுத்தபடி சென்றார். நாதவே னாலை கிரிதர கோபால் பாடல் பாடப்பட்டது. விமான நிலையத்திலிருந்து மூன்று மைல் தூரத்திலுள்ள வீடொன் றிற்கு அவர் அதிதியாகப் பேசந்தபோது மலர்மாரியும் 108 நாமங்கள் எழுதப்பட்ட கொடிகளும் வீதி இரு மருங்கிலும் டியூப் மின்சார விளக்குகளும் எதிர்கொண்டன.

பாபாஜியுடன் திருவாளர்கள் ராஜா ரெட்டி, கஸ்தாரி, இந்துலால் ஷா, மஹாராಷ்டிர மந்திரி சாவந்த் ஆகியோர் போயிருந்தார்கள். ஆனால் கம்பாலாவிலிருந்து நெரோபி வரையிலான 600 மைல்கள் வரையில் மக்கள் கூட்டத் தினால் சுவாமிஜியைத் தொடர்ந்து செல்வது முடியாதாயிற்று. சுவாமிஜி புதிய காரில் பின் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்க முன் ஆசனத்தில் வைக்கியினாரும் நெரோபி பொலிஸ் அதிகாரியும் இருக்க ராணுவ அதிகாரி காரைச் செலுத்தினார். காரின் முன்னால் இருமருங்கிலும் மோட்டார் சைக்கில்கள் செல்ல முன்னணியில் இரண்டு ஜீப்புகள் நிறைய ராணுவ பொலிஸ் அதிகாரிகள் சென்றனர். பகவான் அதனைப் பார்த்து வேடிக்கையாக ஒரு யுத்தக் கைது போல் கொண்டு செல்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். இந்திய ராஷ்டிரபதிக்கு அளிக்கப்படும் மரியாதை முறைகள் பாபாவுக்குத் தரப்பட்டன.

10-7-68 குரு பூர்ணிமா தினம் வரையில் பகிரங்க இடங்களிலும், ரோட்டரி கிளப்புகளிலும், மைதானங்களிலும், எம். எஸ். ஏ. விடுதிகளிலும் சபை மண்டபங்கள் மூதலானவற்றில் பகவான் ஏகப்பட்ட சத்சங்க உபன்னியாச நிகழ்ச்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தார். அவையெல்லாம் டெலிவி சனில் காட்டப்பட்டன. பாபா பத்தாந் திகதி இந்தியா திரும்ப இருந்தார். ஆனால் பத்தாந் திகதியன்று ராணுவ உத்தியோகத்தர் ஒருவர் பகவான் குருபூர்ணிமா தினத்தில் புறப்பட்டுச் செல்வதாக இருந்தால் தாம் தம்மைத் துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொல்லப் போவதாகச் சொன்னார்! என்னே அவரது பக்தி! ஆகவே பகவான் 14ஆந் திகதி வரை பம்பாய் புறப்படுவதைப் பின்போட்டார்.

அந்த நான்கு நாட்களிலும் பகவான் நெரோபிக்கும் அதன் சுற்றுப் புறங்கட்கும் 4 விமானங்கள் பின்தொடர ஒரு விசேட விமானத்தில் சென்று அருளைப் பொழிந்தார். தேவலோகத்திலிருந்து வந்த தந்தை, கடவுள் என்றே கரு தினார்கள். 10ந் திகதி ஆபிரிக்க மக்களின் பக்தியிலை பகவான் பரவசமடைந்து இலட்சக் கணக்கான மக்கள் முன் நிலையில் கையை அசைத்தபோது ஆகாயத்திலிருந்து பொந் கலசமொன்றுடன் ஒரு பொற் கரண்டியும் தோன்றின. அவர் அப் பொற் கலசத்திருந்த தேனை எல்லாருக்கும் விநி யோகித்தார். அப் பொற் கலசம் 50 ஆயிரம் ரூபா பெறு மதியாகத் தக்கது.

14ஆந் திகதி புறப்படும் தருவாயில் நெரோபி விமான நிலையத்தில் மக்கள் அழுது கொண்டே முன்னியடித்துக் கொண்டிருந்ததால் பகவான் விமானத்தினுள் நுழைவதே சிரமமாக இருந்தது. ஆகவே அவர் ஒரு பாரந்தாக்கி மூலம் விமானத்தினுள் புக நேர்ந்தது. பாபா அவர்கள் பக்தர்களைப் பார்த்து உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்று கேட்டார். அவர்கள் உடனே ‘ஒரு துண்டு அப்பத்தை ஆயிரக் கணக்கான மக்களுக்குப் பகிர்த்தளித்தது போல், கலசத்து அமிர்தத்தை லட்சக் கணக்கானவர்களுக்குத் தந்த எங்கள் மேலான தந்தை எங்களுக்கு வேண்டும் என்று கத

ஆத்மஜோதி

றிஞர்கள். பகவான் கையை அசைத்து ஆசீர்வதித்தார். எல்லாரும் ஆச்சரியப்படும் வண்ணம் ஆயிரக் கணக்கான அவரது படங்கள் அவரது கரங்களிலிருந்து புறப்பட்டு ஒவ்வொரு பக்தர்களின் கரங்களிலும் அம்புகள் நேநாகச் செல் வது போல் சென்று சேர்ந்தன. பகவான் மேல் ஆபிரிக்க மக்கள் வைத்த ஈடினையற்ற அன்பினைப் பற்றிப் பகவான் ஐதராபாத்தில் கூறினார். பிரசாந்தி திலைய வரலாற்றிலே இது ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சியாகும்.

அன்பு வைத்த போது அன்பு வைத்த போது

சிவானந்தரின் அருளுரைகள்

அமைதி, கடவுள், ஆத்மா, பிரம்மன், அழியா வஸ்து. வீடுபேறு முதலியவை ஒரு பொருட் கிளவியே.

உடல் ஓயாது ஆன்மாவுடன் போரிடுகிறது. ஆயையால் என்றும் விழிப்பாயிருக்குக.

நீயே ஒரு புனித வாழ்வு நடாத்த வேண்டும். உனது குரு இதை உனக்காகச் செய்தல் முடியாது.

மெய்ம்மையில் இருமை இல்லை. எல்லா உருமாற்ற ஹங் கண் மாயமானவை.

வாழ்வின் மிக முக்கிய தேவைகளில் ஒன்று. ஆன்மி கச் சிறப்பிற் நியானம்.

மெளனத்துள் நுழைக. பகவானைப் பிரார்த்திக்குக். பகவானை உற்றுக் கேட்குக.

பதி, பச, பாசத்தைப் பற்றிய உண்மையைறிவு குருணிட மிருந்து பெறப்பட வேண்டியது.

அன்பு வைத்த போது அன்பு வைத்த போது

அ ர ண ஸ் ஆ கா த து அ டி ய வ ர ன ஸ் ஆ கு ம!

சுவாமி: ராமதாஸ்

Bhavan's Journal: 11:8:68

தமிழாக்கம்: ம. சி. சிதம்பரம்பிள்ளை

ஓரு கிராமத்தில் ஒரு விஷ்ணுபத்தர் இருந்தார். அனேக காலம் விவாகமாகியும், ஆண்டவனை வேண்டியும் பல விர தங்கள் அநுட்டித்தும் பின் உளப்பேறு இல்லாது துயருற ரூர்.

நாரதமுனிவர் அக்கிராமத்தினாடாக ஒருநாள் சென்றார்.

விஷ்ணுபத்தன் மாழுனிவரைப் பார்த்து எங்கு சென்கின்றார் என வினவினார். அதற்கு அவர் வைகுந்தம் போ வதாகக் கூறினார். விஷ்ணுபகவானிடம் தனக்கு ஏன் புத திர பாக்கியம் கொடுக்கவில்லை என்பதைனையும், எப்போது அருள் எண்ணியிருக்கின்றார் என்பதைனையும், கேட்டறிந்து வருமாறு நாரத முனிபுங்கவரை வேண்டிக் கொண்டார்.

நாரதமுனிவர் வைகுந்தம் சேர்ந்ததும் பத்தனின் குறை பாட்டைப்பற்றிக் கேட்டார். ஆண்டவன் கூறினார் ‘விதி யின் பிரகாரம் அந்தப் பத்தனுக்குப் புத்திர பாக்கியம் இப்பிரவியில் இல்லை’ என்றார்.

இத்தன்பச் செய்தியை கிராமத்தில் உள்ள விஷ்ணு பத்தனுக்குக் கூற திரிலோக சஞ்சாரியாகிய நாரதமுனி விரும்பவில்லை.

பல வருடங்கள் கழிந்து விட்டது. நாரதமாழுனிவர் பத்தன் இருக்கும் கிராமத்துக்கு வந்தார். விஷ்ணுபத்

தனைக் கண்டார். மூன்று குழந்தைகள் வீட்டு முற்றத்துள் நின்று விளையாடுவதைக்கண்டு அவர்கள் பத்தனுடைய பிள்ளைகள் என்பதனை அறிந்து அதிசயமும் ஆச்சரியமும் அடைந்தார்.

பத்தனுக்கு எவ்வாறு பிள்ளைப்பாக்கியம் உண்டா யிற்று என்பதனை அறிவதற்கு விணுகான முனி அவா வினார். பத்தனையே கேட்டும் விட்டார்.

நாரதமுனிவரைப் பார்த்து, சகல லோகங்களுக்கும் சென்று அங்கங் கெல்லாம் நடைபெறுபவைகளை நேரே காணும் பெரியபேறு பெற்ற தங்கட்டு இது தெரியாத தல்லவே! இருந்தும் சொல்லுவேன்! நீங்கள் வந்து போன பின் ஒர் அடியவர் இங்கு எழுந்தருளினார். அவரை தனி சிக்கவும் சேவைபுரியவும் பாக்கியம் பெற்றேன். அவர் என்மேல் பரிந்து ‘என்னவேண்டும்’ எனக்கேட்டார்.. புது திரபாக்கியமற்ற அபாக்கியவானுக உள்ளேன். அதனை நீக்கியுள்ள வேண்டும் என்று யன்றுடினேன். ஒரு பிள்ளை இல்லை மூன்று பிள்ளை வேண்டும் என்று கேட்டேன்’

இதனைக் கேட்ட மாமுனி நேராக வைதுந்தம் அடைந்து மாயவனைப்பார்த்துப் பொய் கூறியதற்குக் கடிந்தார். சில வருடங்கட்டுமுன் ஒரு பத்தனைப்பற்றியும் பிள்ளைப்பேரில் வாத காரணத்தையும் கேட்டபோது, அப்பத்தனுக்கு மக்கட்பேறு கிடையாது என்றீரே! அவருக்கு மூன்று பிள்ளைகள் பிறந்துள்ளார்களே! இதற்கு உங்கள் உத்தரம் யாதோ! என்றார்.

விஸ்னுபகவான் சிறிது நகைத்து, அப்படி நடந்திருந்தால் அது அடியார்களின் வேலையாக யிருக்கவேண்டும். விதியை மாற்றக்கூடிய வல்லங்க அடியார்கட்டு உண்டு என்றார்.

**அடியார்கள் பெருமையை
அடியார்கள் அறிவார்கள்!**

ஆத்மஜோதி நிலைய வெளியீடுகள்

அரிய ஆத்மீக நால்கள்

1	திருப்புகழ் பூஜாமலர்	.50
2	சமரச ஞானக் கோவை - க. இராமச்சந்திரா	5.00
3	ஆத்மநாதம் - மகரிஷி சுத்தானந்தர்	3.00
4	திங்கணிச் சோலை - பரமஹம்சதாசன்	2.50
5	சௌவ இலக்கிய கதா மஞ்சரி - அருணைசல தேசிகர்	3.00
6	பாட்டாவி பாட்டு - மகரிஷி சுத்தானந்தர்	1.50
7	இளங்கோவின் கணவு - நடராஜன்	2.25
8	ஆத்மஜோதி மலர்	1.00
9	நவராத்திரிப் பாடல்	.50
10	கந்தரனுபூதி	.15
11	கூட்டு வழிபாடு	.30
12	கந்த சஷ்டி கவசம்	.15
13	நித்திய கரும விதி	.25
14	செல்லச் சந்திதி பாடல்	.15
15	கதிர்காமப் பதிகம்	.25
16	மார்கழி மாதப் பாடல்	.20
17	பித்துக்குளி முருகதாஸ் பாடல்	.50
18	திருநீற்றின் பெருமை	.10
19	தருமம்	.20
20	சிவானந்தரின் அருளுரைகள்	.60
21	இவ்வாறு அருள்கிறுர் சிவானந்தர்	.75
22	பக்தி	.20
23	பெளத்தம்	.20
24	பிரமம்	.20
25	அவதாரம்	.20
26	முக்கிய உ.பநிஷதங்களின் சாரம் - பாகம் 9-10	.50
27	கவேதாசவதர உபநிஷத விளக்கம்	.50

தபாற் செலவு தனி.

வியாபாரிக்குத் தருந்த கமிஷன் உண்டு.

ஆத்மஜோதி நிலையம், நாவலப்பிட்டி
(இலங்கை)

சந்தா நேயர்களுக்கு!

அன்புடையீர்!

இறைவன் திருவருளால் ஆத்மஜோதிக்கு 19 ஆண் தூண் பூர்த்தியாகி 20வது ஆண்டு ஆரம்பதாகி 11 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளது. பல சந்தா நேயர்களுடைய ஆதரவினாலேயே ஜோதி மாதந்தோறும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. வழக்கம்போல் அன்பர்கள் அனைவரும் இவ்வாண்டுச் சந்தாவை அனுப்பி வைக்குமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம். சந்தா நேயர்கள் தமது சந்தா இடங்களுக்காக சூதிப்பிடுமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

இந்தியாவில் உள்ளவர்கள் தங்கள் சந்தாவை
வழக்கம்போல்

R. வீரசம்பு, சம்பு இன்டஸ்ரீஸ்.

அரிசியபாளையம். சேலம்-9.

என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி வைத்து இவ்விடமும் அறியத்தருமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படுகின்றார்கள்.

**ஆத்மஜோதி நிலையம்,
நாவலப்பிட்டி, (இலங்கை)**

அச்சிடுவிப்போர்: ஆத்மஜோதி நிலையத்தினர்

அச்சிடுவோர்: ஸ்ரீ ஆத்மஜோதி அச்சகத்தினர்

வெளியிட்ட திகதி: 16-9-68.

